

Vluchten uit Soedan

Dit is het vluchtelingenkamp Jamam in Zuid-Soedan. Er is altijd een waterprobleem: in de regentijd zijn de wegen onbegaanbaar, bij droogte is er ernstig watertekort.

En 'humanitaire ramp', zo noemen waarnemers de situatie in Zuid-Kordofan en de Blauwe Nijl-regio, in het zuiden van Soedan. Regeringstroepen van president Omar al-Bashir vechten daar tegen lokale rebellen. Er zou sprake zijn van 'oorlogsmisdaden, misdaden tegen de menselijkheid en etnische zuiveringen'. Journalisten en hulpverleners hebben geen toegang tot het gebied.

Ruim honderdduizend Soedanezen zijn deze verborgen oorlog inmiddels onvlucht. Ze trekken de grens over naar Unity State, in het vorig jaar onafhankelijk geworden Zuid-Soedan. De kampbewoners spreken van luchtaanvallen, grondgevechten, moorden en seksueel geweld. Iedere dag arriveren nieuwe vluchtelingen, de meesten lopend, anderen meeliftend op vrachtwagens.

John Albash Kuku (27) werkte als leraar op een lagere school in Tabanya in de bergen van Nuba. Toen hij bommen

hoorde vallen nabij zijn school, verstopte hij zich samen met twee andere leraren en 172 kinderen in een paar grotten. 'De volgende dag gingen we lopen', vertelt hij. 'We verstopten ons als we vliegtuigen hoorden.' Na vijf dagen kwamen ze aan in kamp Yida. 'We weten niet wat er van de ouders is geworden.'

De dreiging is voelbaar. Kamp Yida werd in november gebombardeerd omdat rebellen het als rustplaats gebruikt zouden hebben. In kamp Doro vliegen de vliegtuigen over en is te horen hoe ze hun bommen laten vallen aan de grens, een paar kilometer verderop. 'De Arabieren zullen de zwarte Afrikanen vermoorden', zeggen de bewoners van Doro. De kinderen graven holen in de grond om zich te kunnen verschuilen als er een aanval komt.

In alle vluchtelingenkampen is een groot gebrek aan water en voedsel. Binnenkort zet het regenseizoen in en zal Unity State veranderen in een moeras. Met onbegaanbare wegen zal het dan niet meer mogelijk zijn om voedsel, water of andere goederen naar de kampen te brengen.

Foto's: Cédric Gerbehaye / Pulitzer Center
Tekst: Marjolein van de Water

